

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 87

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 320

Artykuł 12

[12] De homine, qui multis vulneribus fuerit vulneratus.

·XII· Quicumque^a vulneratus fuerit, si clamorem proclamaverit et ad iudicium pervenerit, de quocumque querulatur, qui presens fuerit, et si habuerit hos, qui suum clamorem audierunt, et quot vulnera habuerit, tot homines potest inculpare. Sin autem hii homines conparuerint, [/] duellum in ipsis acquirere potest. Sin autem plures iudicialiter infestaverit, qua[m] vulnera habuerit, alii omnes evadent suo iure, quivis metseptimus.

^a Q z ozdobnym zakończeniem

[hasła: zranienie, skarga, rana, uwolnienie od skargi, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik]